

معرفی و انتقال: هپاتیت B

هپاتیت B ویروسی است که باعث التهاب در کبد می شود. با گذشت زمان، زندگی با هپاتیت B مزمن (طولانی مدت)، باعث زخم و آسیب کبد می شود. این موضوع خطر مصاب شدن به سرطان کبد و نارسایی کبد را افزایش می دهد.

هپاتیت B قابل تداوی نیست مگر برای کم شدن خطر آسیب کبدی می توان آن را کنترل کرد. یک واکسین موثر برای جلوگیری از هپاتیت B وجود دارد.

انتقال هپاتیت B به سه روش انجام می شود:

1. مادر به نوزاد

اگر شخص حامله مصاب به هپاتیت B باشد، خطر انتقال آن به جنین بسیار است. با این حال، با مواظبت های تخصصی خوب می توان خطر را به میزان قابل توجهی کم کرد. این ممکن است بشمول ادویه برای مادر در دوران حامله گی، و هر دوی واکسین هپاتیت B و تزریق دیگری به نام ایمونوگلوبولین برای نوزاد بلافاصله بعد از تولد باشد.

2. خون به خون

عوامل خطر بشمول استفاده مشترک از تجهیزات تزریق و استفاده از تجهیزات خالکوبی و سوراخ کردن استریل نشده می باشد.

3. انتقال جنسی

هپاتیت B ذریعه رابطه جنسی محافظت نشده، قابل انتقال است.

یک واکسین ایمن و مؤثر وجود دارد که از مصاب شدن به هپاتیت B جلوگیری می کند. این واکسین صرف در صورتی مؤثر است که قبل از قرار گرفتن در معرض، آن را دریافت کنید. برای بزرگسالان، بشمول سه تزریق در طول شش ماه است.